

20 JUNI 2010 – TWAALFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

ZACHARIAS 12, 10-11

Zo spreekt de Heer:

„In die dagen zal Ik over het huis van David een geest van welwillendheid en gebed uitstorten, zodat zij zullen opzien naar Hem die zij doorstoken hebben; zij zullen over Hem treuren als over een enig kind, als over een eerstgeborene om hem schreien. Op die dag zal het rouwbetoon in Jeruzalem even groot zijn als dat over Hadad-Rimmon in de vlakte van Megiddo.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE GALATEN 3, 26-29

Broeders en zusters,

Gij zijt allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. De doop heeft u allen met Christus verenigd, gij hebt Hem aangetrokken als een kleed. Er is nu geen sprake meer van jood of heiden, slaaf of vrije, man of vrouw; allen tezamen vormt gij één persoon in Christus Jezus. Maar als gij bij Christus hoort, dan zijt ge ook Abrahams nageslacht, en dus erfgenamen krachtens de belofte.

EVANGELIE

LUCAS 9, 18-24

Toen Jezus eens alleen aan het bidden was en zijn leerlingen bij Hem kwamen, stelde Hij hun de vraag: „Wie zeggen de mensen, dat Ik ben?” Zij antwoordden: „Johannes de Doper, anderen zeggen: Elia, en weer anderen: een van de oude profeten is opgestaan.” Hierop zei Jezus tot hun: „Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?” Nu antwoordde Petrus: „De Gezalfde van God.” Maar Hij verbood hun nadrukkelijk dit aan iemand te zeggen. „De Mensenzoon,” zo sprak Hij, „moet veel lijden en door de oudsten, hogepriesters en schriftgeleerden verworpen worden, maar na ter dood te zijn gebracht zal Hij op de derde dag verrijzen.”

Maar tot allen sprak Hij: „Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en door elke dag opnieuw zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mijnen wil, zal het redden.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Jezus aantrekken als een kleed

DE TWEDE LEZING VAN VANDAAG komt uit de Brief aan de christenen van Galatië (in het binnenland van Turkije). „Door het doopsel hebben jullie Christus aangetrokken als een kleed.”

Maar eerst naar het evangelie kijken. Hoofdstuk 9 van het evangelie volgens Lucas is een scharnierhoofdstuk. Volgende week gaan we dat nog sterker zien. Hier kantelt het verhaal. Tot en met hoofdstuk 8 had het evangelie een blijde franciscaanse kleur, bij manier van spreken. Maar nu wordt het ernst. Jezus wil weten hoever de leerlingen staan in hun relatie met Hem. Hij begint voorzichtig.

„Wat vertellen de mensen over Mij?” De ene zegt: „Ze vergelijken je met Johannes de Doper.” Niet helemaal naast de kwestie. Jezus kon ook heel scherp uit de hoek komen. Zijn Bergrede was hoog gegrepen: „Wees absoluut geweldloos. Als ze je op de ene wang slaan, sla niet terug, maar bied je andere wang aan.” Of nog sterker: „Wie iets aan de kleinen of geringen doet, zou beter met een molensteen aan de hals in zee gegooid worden.” De vergelijking met Johannes klopt echter niet helemaal. Jezus is geen ascetische woestijnprofeet. Hij leeft tussen de mensen en trekt zich hun lot aan. Neen, Jezus is Johannes de Doper niet.

Een andere leerling: „Sommigen zeggen dat Je op Elia lijkt.” Ja, er is verwantschap, maar Elia was de profeet die het vuur uit de hemel riep. Erg scherp in zijn polemieken met tegenstanders. De onverbloemde waarheid. Jezus zegt ook de waarheid, maar er is steeds een deur naar vergeving. Hij is geen schifter of scheider. Hij zalft – niet nadat – maar terwijl Hij de waarheid zegt. En zo gaat het gesprek nog even door.

Dan komt Jezus tussen: „Als we nu eens over onszelf praatten. Wie ben Ik voor jullie geworden onderweg?” Petrus neemt het voortouw en antwoordt: „Jij bent dé Gezalfde van God.” Of „de Christus” of „de Messias”. Dat is driemaal hetzelfde woord in het Nederlands, het Grieks en het Hebreeuws. Correct antwoord uit de catechismus. Dogmatisch juist tot drie cijfers na de komma.

En dan dat onthutsende antwoord van Jezus: „Jullie mogen dit voorlopig aan niemand zeggen.” Waarom niet? Omdat de mensen bij het woord ‘Gezalfde’ meteen terugdenken aan Koning David, die van het kleine landje een sterk koninkrijk maakte? Misschien wel. Maar toch vooral omdat de leerlingen zelf de draagwijdte van dit woord nog niet beseffen. Jezus wil dieper gaan dan de formules. Eigenlijk vraagt Hij: „Ben Ik al jullie kleed? Hebben jullie Mij al aangetrokken? En welk soort kleed is dat dan, een soezerige bontmantel of een trekkersjas? Mij aantrekken als een kleed betekent van de liefde, van de zorg voor anderen en van de rechtvaardigheid het enige oogpunt van je leven maken. En alles wat jullie doen, laten bevragen door: ‘Bemin hier genoeg?’ Dan zullen jullie tegenstand ontmoeten. Zoals Ik.”

„Als Ik naar de horizon kijk, zie Ik drie kruisen staan. En ver daarachter een groot Licht. Maar eerst de kruisweg. Niet dat het leven één kruisweg is. Er moet ook plaats zijn voor vreugde en plezier en geluk. Aanvaard het dankbaar. Maar wie Liefde wil zijn, moet ook de kruisen in het leven van anderen helpen dragen én daarbij zijn eigen kruis. Het begint met kleine dingen, zoals even slikken als iemand je aanvalt. Het wordt harder slikken als ze over je roddelen, als ze je goede bedoelingen verkeerd verstaan. Het wordt nog harder, als je omwille van je goedheid en je zin voor rechtvaardigheid je werk verliest of je relatie springt. Het ergste is dat je je leven verliest. Als dat in en uit liefde gebeurt, hoef je niet bang te zijn. Je krijgt Leven terug. Leven, overvloedig en voorgoed.”

Terug naar de lezing uit de Brief aan de Galaten: „Als je Mij hebt aangetrokken als een kleed, is er geen sprake meer van jood tegenover heiden, van slaaf tegenover vrije mens, van man tegenover vrouw.” Er zijn geen ‘tegenovers’ meer.

Dan is er nog veel werk in onze gelovige gemeenschap om al die discriminaties weg te werken. Het kost ons onze privileges, onze faam, soms ons leven. Maar dan komt het Licht, de Derde Dag. Niet als compensatie of als pand achter de hand – dan loop je het toch mis –, maar als voltooiing en verlenging van de liefde.

Och, Jezus, waren we dat maar zeker. Als we zeker wisten dat niets aan liefde verloren ging... Als het juist zou zijn wat de dichter schreef: „Er meer is dan zekerheid, er is hoop.” (Gabriël Smit)